ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται οὐ ὑπ' ὄψιν.

Ρ ά ϊ κ ο ν. Πειραιά.— Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Πρωτόλειον ἐντελῶς. Διαβάστε "Ελληνας διηγηματογράφους. Χ. Γ. Ι., Ἰωάννινα.— Τὸ ποιηματάκι σας ὄχι καλό. Φ λ ο ΐ σ β ο ν Κ υ μ α ϊ ο ν.— Οἱ στίχοι σας καλύτεροι κάπως, μὰ ὄχι δημοσιεύσιμοι. Γράφετε καὶ ἐλπίζετε. Κ ά π ο ι ο ν.— Τὸ κομμάτι τοῦ Τζέρομ δὲν εἶνε ἀκατάλληλο γιὰ τὸ «Μπουκέτο», ἀλλὰ πολὺ μεγάλο. Γι' αὐτὸ ἐκρατήθηκε γιὰ τὸ Ἡμερολόγιο. Ἀφοῦ ἔχετε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην μεταφράζετε διηγήματα, ἀχι πολὺ ἐκτενῆ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὴν προθυμίαν σας. Π α φ., Κύμην.— Ὁ «Φαῦλος» ὄχι πετυχημένος. Χωρίς... ἔλαιον ἢ μάλλον χωρίς... ἀλατι !... Γ. Γ ι ω ρ ά κ α κ ι ν, Κρήτη.— Ὄχι ἐνδιαφέροντα. Πάντως εὐχαριστοῦμεν. Ἀ γ γ. Κ ο υ λ ο ύ ρ η ν, Κέρκυραν.— Ὄχι χρήσιμα. Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς. Σ π. Ρ α φ ω μ α ν ί κ η ν, Κέρκυραν.— Τὸ ποιημά σας στὴν Μὶς Εὐρώπην ὄχι καλό. Ἰδοὺ :

Ἀλίκη ἐγεννήθηκες τὸν κόσμο νὰ ταράξῃς
Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ πολλὲς καρδιὲς νὰ κόψῃς, κ.λ.π.

Ἕνα ποίημα γιὰ τὴν ἀραιοτητα, πρέπει νἆναι κι' αὐτὸ ἐπίσης ὡραῖο. Μ α ρ ί α ν Θ η ρ ε σ ί α ν, Θεσσαλονίκην.— Τὸ διήγημά σας ὄχι ἀπολύτως καλό. Μὰ δείχνει πως θὰ γράψετε πολὺ-πολὺ καλὰ μιὰ μερα καὶ σᾶς συμβουλεύουμε νὰ ἐξακολουθήσετε ἐργαζομένη φιλολογικῶς. Θ. Κ α ρ α δ ή μ α ν.— Καλὴ ἡ ἰδέα τοῦ ποιήματος. Μὰ κακὰ στιχουργημένο. Σὲ πολλὰ σημεῖα χαλᾶτε τὸ μέτρο. Γιατί ; Διορθώσατε το. Ἀ λ. Μ π α μ π ί λ η ν, Ἔδεσσα.— Ὄχι ἀπολύτως καλὸ το ποίημά σας. Προσέχετε περισσότερο ὅταν γράφετε. Ταχυδρομικὰς κρίσεις δὲν μποροῦμε νὰ στέλλουμε. Θἄχε κἀθεναν μιὰ τέτοια ἀπαίτησι κατόπιν καὶ μὲ τὸ δίκιο του. Τὰ ποιήματά σας τέλος, εἶνε πολὺ κοινά. Πεζὰ, χωρὶς τυχὸν ποιησεως. Χ α ρ. Κ υ ρ., Ἰωάννα.— Καὶ τὰ δικά σας ποιήματα ὄχι ἐντελῶς καλά. Μὴ γράφετε προχείρως. Δὲν γράφουνται πρόχειρα τὰ ποιήματα καὶ μάλιστα τὰ ποιήματα. Γ. Σ ο κ ι ώ τ η ν, Πειραιά. — Πρὸς Θεοῦ ! Λυπόσαστε τὸ χαρτί ; Γράφετε μὲ τέρα ἀντίς γιὰ μελάνι ; Ξαναγράψτε καθαρὰ τὸ ποιημά σας καὶ στείλτε το. Σημειώστε δὲ στὸ πλαὶ «δικαίωμα κρίσεως ἐστάλη». Σ ε μ ι ρ ά μ ι δ α, Κόρον. Ὁ «Κρεμασμένος» δὲν ἔχει ἐκδοθεῖ σὲ βιβλίο, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τοὐλάχιστον. Γιὰ τὰ ἔργα τοῦ κ. Καμπουρόγλου, γράψτε αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερο—στὸν ἴδιο, στὰ γραφεῖα τῆς ἐφημ. «Ἑστία» ἢ στὴν Ἀκαδημία. Π ο ν ε μ έ ν ο Α ἰ γ ι ν ή τ α κ ι. Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Στεῖλτε ὅ,τι θέλετε. Β ι ο λ έ τ α ν.— Οἱ στίχοι σας γιὰ τὴν Μὶς Εὐρώπη, ὄχι ἐπιτυχεῖς. Ν. Κ α λ λ ι α γ κ ώ τ ο υ λ ο υ. Ἐνταῦθα.— Σᾶς ἀπαντήσαμεν. Μ ὄ ρ ο ν Σ τ ε ρ ι α ν ο ύ, Πειραιά.— Ὄχι καλὸ τὸ ποιημά σας, δυστυχῶς. Χ ο ύ κ ο υ σ α χ.— Τὸ ποίημα ποὺ στέλνετε γιὰ δικό σας, εἶνε παλαιὸ καὶ γνωστό. Γιατί ἀντιγράφετε ξένους στίχους ; Ν. Ἀ μ ύ κ λ α ν, Σπάρτην.— Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Γιατί παραποιεῖσθε ; Σὲ κανένα δὲν χαρίζωμεθα Εὐδοσούην Βουλγάρη, Ἀφρικὴ — Τὸ διήγημά σας ὄχι δημοσιεύσιμο. Μὰ γράφετε ἄρκετα καλά. Καὶ μὲ τὸν καιρὸ, μὲ τὴν ὑπομονή, μὲ τὴν προσεκτικὴ ἐργασία καὶ τὴν μελέτη θὰ δημιουργήσετε ἄριστα ἔργα. Μ α ρ ί α ν Θ ε μ ι ά κ η.— Τὸ τραγουδάκι σας καλοὐτσικο, μὰ ὄχι τέλειο. Ἀσχολήθητε σ' αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ποιήσεως. Θὰ μπορούσατε νὰ γράψετε μιὰ μέρα χαριτωμένα πραγμάτα. Χρ. Π α π α δ ή μ α ν, Ἀηδονίαν (Πρεβέζης).— Σᾶς ἀπαντήσαμε. Ν ί κ. Κ ο υ β ο υ τ ά κ η ν, Ἀίγινα.— Τὸ ποίημα σας πολὺ-πολὺ τριφερὸ καὶ πολὺ συγκινητικό. Μᾶς ἔκαμε καὶ δακρύσαμε. Μὲ ὀγροὺς ἀκόμη τοὺς ὀφθαλμοὺς γράφουμε τὶς γραμμὲς αὐτές. Νὰ καὶ τὸ τριφερὸν σας ποίημα :

Ἡ καρδιά μου πάλη μὰ γιατί
σὲ κάθε τάκ νὰ μοῦ λέγει
(ζωηρὰ
πήγενε στὴ φολιά σου τὴν
(κρυφὴν
σὲ περιμένη ἡ εὐτυχία καὶ
(χαρά.

ἡ φολιό μας εἶν' ἡ πεύκη
(ποὺ μὲ χάρι
τοὺς κλώνους γήρω τῆς ἀ-
(πλώνη

κήρτη ἐπάνομες μᾶς κρύβῃ
ἀπτὰ βλέμμα ποὺ τριποῦνε
(σὰν βελόνη

ἡ κόρη ἥσυχη στὴς πεύκης τὴ φολιὰ
δονίζετε μὲ τὸ πρότομου φιλὴ
γέρνη ἥρεμα στὴν δικήν μου ἀγκαλιὰ
καὶ ἡ πεύκη γοργὰ μᾶς τραγουδῆ.

ὦ πεύκη μας καλὴ
φεύγουμε μὰ πάλλη θεναρθοῦμε
κάτω στοὺς κλόνουσου κρυφὰ
τὸ πόνο μας νὰ ποῦμε.

Μ. Ὀ ρ φ α ν ί δ η ν, Ἀμίαντον (Κύπρου). Τὸ διήγημά σας ἐξαιρετικὰ συγκλονιστικόν. Νομίζει κανεὶς πὼς διαβάζει Δοστογιέφσκη. Ἂν καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ συγκινηθοῦν οἱ ἀναγνῶσται μας καὶ νὰ πάθῃ ἡ ὑγεία των, ἐν τούτοις τὸ δημοσιεύουμε γιὰ νὰ δοῦν οἱ Ἕλληνες διηγηματογράφοι τί ἐστὶ διήγημα. Ἰδοὺ :

ΤΟ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΝ ΠΑΙΔΙ

Ἄχ !... Μητέρα μου πολυπικραμμένη ἀνοιξε.

Αὐτά, ἦσαν τὰ λόγια τὰ ὁποῖα, εἶχεν ἀκούσῃ κατὰ τὰ μεσάνυχτα μιᾶς νυκτὸς τοῦ Ἰανουαρίου, ἡ κ. Μαρία, ποῦ ὁ δουρᾶς μούγριζε δυνατός, ὡς μενόμενον θηρίον ποῦ ὁρμᾶ εἰς τὸ θύμα του· ὡς νὰ ἤθελεν νὰ καταρίξῃ πάσαν ἀντίστασιν τὴν ὁποίαν εὕρισκεν ἐμπρός του.

Ἡ κ. Μαρία εἰς τὸ κτύπημα τῆς θύρας καὶ εἰς τὴν τελευταίαν λέξιν ἀνοιξε, πετάχθην ἔντρομη ἀπὸ τὸ στρόμα της, καὶ ἐσκέπτετο ἐὰν ὀνειρεύετο, ἢ ἐὰν ἦτο ἀληθὲς τὸ κτύπημα καὶ αἱ λέξεις τὰς ὁποίας ἐνόμιζεν ὡς φαντασίαν, διότι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην δὲν ἐπερίμενεν ἡ δύστυχη κανέναν, διότι ἦτο πανέρημη σ' αὐτὸν τὸν κόσμον.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχε χάσῃ τὸν πολυαγαπημένον της σύζυγον, καὶ ἀργότερα ὅπως ἐνόμιζεν εἶχε χάσει καὶ τὰ δύο της τέκνα.

Τὸ πρῶτον ἦτο περίπου εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν, καὶ ἦτο τὸ πρῶτον ἔτος ποῦ εἶχε διορισθῆ, ὡς καθηγητὴς τῆς φιλολογίας εἰς τὴν πόλιν των.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ θάνατος ὁ ὁποῖος ποτὲ δὲν ἀφίνῃ, τὸν ἄλλον νὰ χαρῇ ἤλθεν ἔγκαίρως, διὰ νὰ τοῦ πῇ παῦσε πλέον τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς ἡδονὰς εἰς τὸν πρόσκερον αὐτὸν κόσμον.

Τὸ δὲ δεύτερον της τέκνον ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχε φύγῃ ἀπὸ τὴν πατρίδαν του, τώρα καὶ αὐτὸς πλέον δὲν ἔστελλεν καμίαν ἐπιστολὴν εἰς τὴν μητέραν του, σὲ ποῖον μέρος ἔρισκεται ἢ τί ἐργασίαν κάμνῃ.

Ἡ δὲ μητέρα του ἡ ὁποία εἶχε στρέψῃ ὅλας τὰς ἐλπίδας της πρὸς αὐτὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της, καὶ τοῦ πρώτου της τέκνου, ἦτο λυπημένη καὶ μελαγχολική, διότι τώρα ἐνόμιζεν καὶ τὸν Ἰωάννην νεκρόν, ἡ δὲ ζωὴ πλέον δι' αὐτὴν ἦτο ἕνα βασανιστήριον, καὶ ὁ κόσμος τῆς ἐφένετο ὡς ἕνα μεγάλον νεκροταφεῖον.

Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἦτο μόνον αὐτὸ διὰ τὴν πολυπικραμένη μητέρα, ἀλλὰ συνεχῶς ἡ ὑγεία της χειροτέρευε, ἀπὸ τὰς κακουχείας καὶ τὰς στερήσεις, τὰς ὁποίας ὑπέφερεν χωρὶς χρήματα, καὶ χωρὶς κανὲν πρόσωπον ποῦ νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ, καὶ νὰ τὴν βοηθῇ· ἀλλὰ πάντοτε κλεισμένη εἰς τὸ σπίτι της ἔκλεε καὶ ἠρώτα τὴν μοῖραν της ποῦ τόσον ἀσπλάχνως τὴν ἄφινε νὰ βασανίζεται πάντοτε.

Εὐτυχῶς ὅμως διὰ τὴν πολυπικραμένη μητέρα, διότι ὁ Ἰωάννης δὲν ἦτο νεκρὸς ὅπως τὸ ἐφαντάζετο, ἀλλὰ ἐπεριπλανάτο ὁ κακόμοιρος ἀπὸ μέρος σὲ μέρος, καὶ ἀπὸ πόλιν σὲ πόλιν ὅπως εὕρῃ ἐργασίαν ἀλλὰ ματέως.

Ὁ Ἰωάννης μετὰ πλοῦν, ὁ ὁποῖος διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, γεμάτος ἀπὸ φόβους καὶ κινδύνους τῶν ἀγρίων θιελλῶν ποῦ εἶχον ἐκραγῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξειδίου των, καὶ ἀπὸ τὰς περιπλανήσεις τὰς ὁποίας περιεπλανήθησαν ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας γυρίζοντες, ἀπὸ μέρος σὲ μέρος καὶ ἀπὸ λιμέναν σὲ λιμένα διὰ νὰ ἀποβῆβασθοῦν, εἶχεν ἀσθενήσει μὲ μεγάλον πυρετόν.

Ὁ Ἰατρὸς τοῦ πλοίου τὸν εἶχε περιποιηθῆ μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις του, ἀλλὰ δυστυχῶς· διότι ὁ Ἰωάννης ὡς ποῦ ἔβλεπεν ὅτι ἐκινδύνευαν ἀπὸ στιγμὴν σὲ στιγμὴν νὰ πνιγῶσιν ἀπὸ τὴν μεγάλην τρικυμίαν, ἡ ὑγεία του πάντοτε χειροτέρευεν.

(Ἡ συνέχεια στὸ προσεχὲς)

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

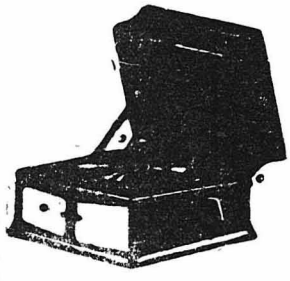

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχῆστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84